

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Disputatio Theologica Solennis De Termino Salutis
Humanae Peremptorio**

**Neumann, Johann Georg
Green, Georg Sigismund**

Vitembergae, 1700

§. IV

urn:nbn:de:bsz:31-105555

Ambrosius *Lib. 1. de Pœnit. cap. 2. T. 1. Opp. p. 153. edit. Basil.*

§. III.

Deinde Novatorum hypothesis ipsum Photinianismum reducit in Ecclesiam. Omnia invicem congruunt exacte. Novatores remissionem peccatorum denegant lapsis, etiamsi peccata deplorent. *vid. supra: §. VI.* Sed idem Smaltzii, Socinianorum primicerii, commentum est: *fi: i potest, inquit, ut pœnitentiam aliquis serio agit, hoc est, peccata serio deploret, & tamen remissionem peccatorum non reperiat* apud Franzium, in *Vindiciis, Disp. X. Sect. 4. num. 40.* Nostri inquam: indurationem ipsius Dei obstare, quo minus peccator possit resipiscere: *Vid. §. VII.* Idem Smaltcius ante illos docuit: *Deum nonnullos ita obdurare, ut non possent resipiscere, vel ad se converti:* apud Franz. *l. c. n. 56.* Novatores id perpetuo obtendunt, hoc illo de gratia præconio, viam hominibus aperiri ad securitatem. Sed in eodem quoque accusantur Ecclesiæ nostræ a Photinianis: *Quod doctrina nostra de remissione peccatorum, præsertim iteratorum, portam aperiat, ut homines fiant hypocrita & mali:* apud Franz. *l. c. sect. III. §. 18.* Conf. B. Scherz. *Coll. Anti-Soc. p. 792.* Plura in præsentibus cumulare non libet.

§. IV.

Porro III. ipsa hæc assertio *Reformatorum* est, & omnium illorum, qui absoluto decreto patrocinantur. Non quidem allegabo veteres illos, a quibus ipsi discedunt Successores; sed unum alterumque heterodoxiæ specimen ex recentioribus excerpam, unde suo quisque iudicio; de Harmonia utriusque sententiæ facile iudicaverit. Sic Ludovicus de Dieu, & Melchior Leydeckerus inquam *Deus ab æterno ex lapsis hominibus quosdam absoluto decreto reprobavit: i. e. ad damnationem posuit,* (en quam aperte

aperte absolutum illud decretum defendant) quia multis negat Deus media Salutis: Ergo & salutem, Ut 1.) Verbum suum, Ps. 147, 20. Act. 16, 2. (2) cognitionem Mysteriorum, Matth. 11, 25. 13, 11. (3) Eisdem, Job. 19, 26, 2. Tbess. 3, 2. (4) Preces Christi, Job. 17, 9. in Apb. Theol. p. 43. Ita, ex denegatione gratiæ divinæ, colligunt Reformari absolutum decretum. Jam, quia etiam Novatores nostri Deo hujusmodi gratiæ denegationem affingunt, & quidem per terminum quendam peremptorium; judicent cordati: annon absolutum decretum, novo quodam præsidio, fulciant, ut ut illud videantur negare velle; Sed adeo non negant, quin aliquando satisclare id affirmant. Nam auctor Tr. sigillat, ac rejicit Nostratum thesin, qua statuunt; Reprobationem acquiescere, non in absoluto Dei decreto, sed in prævisa finali excussione gratiæ, & incredulitate ad finem usq. vitæ. p. 165, 313. Nunquid hinc patrociniū absoluti decreti non cognoscas? Distinguunt Reformati inter vocationem externam atque internam: & illam quidem inutilem ad salutem, sine hac, esse dicunt; neque tamen hanc ipsam Deum omnibus in tempore indulgere. Data etiam universalitati vocationis externæ, siue verbalis etiam, per ultionem $\sigma\upsilon\chi\chi\alpha\sigma\tau\omega$, ne sic quidem sufficientis gratiæ universalitas concludi potest, quum vocatio externa inutilis sit ad salutem, sine persuadente, jubens, sine trahente, oblativa gratiæ, sine collativa: quum sine flexa anima & verticordia vi, sine tractu Patris, nemo possit venire ad Christum, Job. VI, 44. quem tamen tractum, NB. nec indulget Deus omnibus in tempore, nec indulgere ab æterno decrevit. Spanhemius disp. de gratiâ universali p. 57. Plura hujusmodi vide im Gründl. Beweis Facult. Theol. Witzeb. p. 440. seqq. Sed, en Harmoniam, haud ita obscuram. Des HErrn Stimme kan einst aufhören/ ob schon noch äusserlich geprediget wird/ weil keine innerliche

innerliche Bewegung noch rechter Eindruck ins Herze mehr ist. *M. B. p. 47. it.* Ob (ein Verstockter) auch noch länger lebt / und bey dem Gehör Göttliches Worts äußerlich bleibt / ist dennoch das innerliche Ohr des Herzens zugeschliffen / daß er nicht mehr hören noch befehrt werden kan. *Tr. p. 50. 51. conf. p. 119. 256.* Porro illi gratiam Particularem asserunt & pro ea contra Amyraldistas contendunt: *Deus domum Israelis vocavit ad resipiscentiam & vitam, innumeros non vocavit, nec sic fecit ulli genti; Ergo Propositum universale non habuit omnium & singulorum miserendi. Qui enim intendit finem, media etiam adhibet ad finem illum attingendum opportuna, vel necessaria saltem. Ad negationem illius gratia secuta fuit ignorantia jurium Dei, idq; necessario, ideoque jura ista non noverunt. Psal. CXLVII, 20. Si dicatur: saltem Deum vocatorum omnium, quos alloquitur per Prophetam, resipiscentiam velle, & vitam, adeoque non electorum tantum, concidit denuo propositum universale miserendi, & illud restringendum erit ad vocatos, non extendendum ad omnes & singulos homines, adeoque particulare erit, non universale.* Spanhemius *Exercit. p. 128. 129.* Adeandem Particularitatem gratiæ *Finitores* nostri, nolint velint, relabuntur, conferantur saltem & expendantur superius allegata. De voluntate Dei non seria, pergit Spanhemius: *Supponitur gratis: omnes, qui audiunt verbum, invitari statim ad salutem; ibid. p. 365. Multis predicatur Evangelium quibus tamen gratia Christi non offertur. ib. p. 375.* In eundem sensum, noster, quin & aliquando durius loquitur. Vide *p. 113. 148. 288.* Hoc enim per omnia ipsi solenne est, ut Calvinianorum Doctorum Tossani, Bullingeri, Pezelii, Drelincurtii, aliorumque sententias deprædicet, nostratium dicta vel refutet, vel insuper habeat.